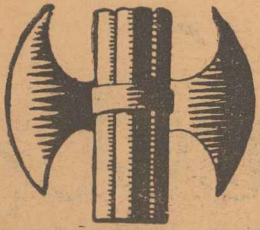

Ἡ πατρίς εἶνε μέσα εἰς τὸν καθένα καὶ εἰς τὴν κάθε μίαν ἀπὸ σᾶς, ἀγόρια καὶ κοίτσια τῆς Ἑλλάδος... Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Ἡ ΝΕΟΛΑΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ὈΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2 ΔΡΑΧΜΑΙ 2

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
Η Α.Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β' ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΗΣ ΕΝΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΜΑΣ ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΟΡΕΑ 16-8-85
ΗΜΕΡΟΜ. 16-8-85
36000

Η ΑΓΑΠΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΣΠΟΡ

ΔΙΑΣΧΙΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΓΑΛΑΝΑ ΝΕΡΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ...

(Η ανάπτυξις του ἀθλήματος της ιστιοπλοΐας)

του 19ου αιώνας, ικανός ἀρτίμος ἐφοπλιστὴν ἀπέκτα τὰ πρῶτα ἀντικίνητα πλοία, ἀφού εἶνε γνωστὸν ὅτι καὶ ναυπηγεία εἶχον ἐγκατασταθῆ εἰς τὸ πρῶτον εὐρωπαϊκὸν κέντρον τῆς Ἑλλάδος, τὴν Σβρόν, εἶχον δὲ ταῦτα προαναυτοῦσι τὰ αὐτὰς προόδους, ὥστε καὶ Ἱταλοὶ ἀκόμη ναυπηγοὶ νὰ ὑπογεωθοῦν νὰ ἐπιπλήρουν τὴν νῆσον, πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ναυπηγικῆς τῶν πελάων. Σὺν τῷ χρόνῳ κατὰθυσαν μὲ τὸν ἐνθουσιασμόν, ὁ ὁποῖος διακρίνει τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν, νὰ καταλάβουν ἐπὶ ζήλον θέσιν μετὰ τῶν ναυτικῶν κρατῶν τοῦ κόσμου.

Ἀπὸ τινων μάλιστα ἐτῶν, κατέχουν σταθερῶς τὴν ἐνῆπτην θέσιν ἀπὸ ἀπόψεως χωρητικότητος καὶ τῆς τεταρτῆς ἀναλόγου τοῦ πληθυσμοῦ μας. Ἡ σύγκρισις αὐτῆς ναυτιλίας μας δρᾷ εἰς δολοκλήρον τὴν ὑδρόγειον.

Ἡ ἱστορία τῆς ναυτιλίας ὅλην ἔχει ἀνέκαθεν διὰ τὸς Ἑλλήνας πρωτοπόρος πρὸς δημιουργίαν ἡλικίου καὶ πεπειραμένου ἐμπόλου ὁλοκλήρου. Οἱ νησιῶται καὶ οἱ κάτοικοι γενικῶς τῶν παραλίων θάλασσας ἀντιλαμβάνονται κατὰ πρῶτον εἰς μικρὸν ἱστοφόρον διὰ τὰ πᾶν τὸ βάπτισμα τῆς θαλάσσης, τὰ πρῶτα νάματα τῆς ναυτικῆς τέχνης. Βοηθῶντες ἀπὸ τὰ μικρὰ ταξίδια μετὰ τῶν ἑλληνικῶν λιμένων, φθάσαν μὲ τὰ μεγάλα ἱστοφόρα εἰς τὴν Μάλταν, εἰς τὴν Ἀλγέριαν, τὴν Ἀλεξάνδρειαν, διὰ νὰ γνωρίσουν, ταξιδεύοντες μὲ τὰ ἐλευθερά φορητὰ, τοὺς λιμένας τῆς Ἀπὸ Ἀνατολῆς καὶ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς.

Καὶ αὐτὰ μὲν ὡς πρὸς τὴν καθάρως ἐμποροναυτικὴν ἐπίδοσιν τῶν ναυτικῶν μας γεννάται ὁμοῦς ἡ ἀπορία: Δὲν δὲ ἔπρεπε ὅλοι οἱ Ἕλληνες ναυτικοὶ ἵκωνται νὰ μεταπιδῶν ἐκ τῆς ἱστορίας εἰς τὴν ἀμύμη ναυτιλίαν πολὺ ἐγκαίρως, ἐάν λάθῃ κανεὶς ὅτι οὐκ οὐ τοὺς διαφόρους ἀγῶνας τοὺς ὁποῖους διεξήγαγον ἐν τῷ πελάῳ.

Πάντως, ἀπὸ τὰ μέσα περίπου

ἡ τοῦλάχιστον τὸ πλεῖστον τῶν κατοικούντων εἰς τὰ νησιά καὶ τὰ παράλια ν' ἀναστήσουν τὴν ἑλπίσιν, διὰ τὸν ἀπὸ λόγους ἐπαγγελματικῶν καὶ βιοποριστικῶν ἀνάγκων.

Πρὸς τοῦτο ἀπαγορεύεται: Ἰδρυσθῶντες ἐκ τῶν ὁμοίων ἀνδρῶν, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ δύνανται τὰ γιῶν τῶν διαφόρων ὁμίλων ἔναντι καταβολῆς μικροῦ ἐνοικίου, νὰ φυλάσσονται καὶ νὰ ἐκτελοῦν τὰς διαφόρους μικροεπισκευὰς καὶ μεταρρυθμίσεις τῶν κατὰ πρῶτον λόγων τῶν ἐξαρτημάτων κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ μὴ καθίσταται ἀνεύθυνος ἡ ἀλλαγὴ αὐτῶν ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν μικρῶν κατεστῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ κόστος τῶν κατασκευαζομένων εἰς Ἑλλάδα γιῶν νὰ εἶνε μικρόν.

Παραλλήλως πρὸς τὴν προσπάθειαν τῆς Ἑλληνικῆς θαλάσσης ἱστορίας, ἱδρυσθῶν κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν περὶ τοὺς δέκα Ναυτικοὶ Ὀμίλοι, τῶν ὁποίων ὁ σκοπὸς, χωρὶς νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὰ πλαίσια τῆς Ε. Θ. Ε., προσανατολίζεται πρὸς τὴν αὐτὴν μεγάλην κατευθυντήριον γραμμὴν: τὴν ἀνάπτην πρὸς τὴν θάλασσαν.

Κυριώτερος ἐκ τῶν ὁμίλων αὐτῶν εἶνε ὁ «Ναυτικὸς Ὀμιλὸς Ἑλλάδος» (Ν.Ο.Ε.), ὁ ὁποῖος ἱδρῆθη τὸ 1934 καὶ ὁ ὁποῖος σήμερον ἀριθμεῖ περὶ τὰ 500 μέλη, διαθέτει δὲ 100 διαφόρων τύπων σκάφη, ἱπποδύματα, μικρὰ κότερα, κερκόβουρους, γιῶν τύπου Στάρ κλπ. κλπ.

Ὁ Ν.Ο.Ε. ἐφήρμοσε μέχρι τοῦδε τὰς κατὰ μεθόδους διὰ τῶν ὁποίων ἐπιδοκίμαται ὁ προσληπτικὸς τρόπος τῆς ναυτικῆς πηλοποιΐας εἰς τὸ νὰ ἐνστερνισθῇ τὴν ἰδέαν τῶν ἀνδρῶν πᾶσι ἀπορροῦν ἐκ τῆς θαλάσσης.

Ἐκτελεσις διδακτικῶν ταξιδίων ἀνὰ τὰς νήσους καὶ τὰς παραλίας πόλεις καὶ κομπούλεις. Εἰς τοὺς διδακτικοὺς αὐτοὺς πλοῦς, οἱ ὁποῖοι διαρκοῦν ἀρκέτας ἡμέρας, κοὺς, ἀλλὰ ἀπὸ ἐρασιτεχνικῆς πλεονεξίας.

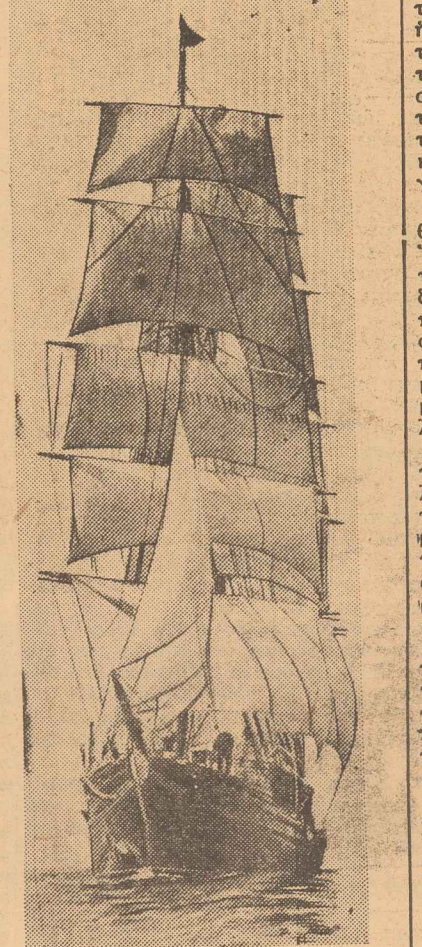
Τὸ ἐρώτημα αὐτὸ δὲ ἔπρεπε νὰ γεννηθῇ μέσα στήν ψυχὴν καὶ τῆς Ἑλλήνων πᾶσι γνωρίζεται τὴν θέλαναν ἐκ τοῦ πλοῦς καὶ ὁ ὁποῖος δὲ ἔγη ζωγραφισμένη στὴ φαντασίαν τοῦ ναυτικῆς ἐκείνης γενιῆς καὶ τὰς ναυτικὰς παραδόσεις τοῦ τόπου μας, αἱ ὁποῖαι μᾶς ἐξέφωσαν, μᾶς ἐδόξασαν, μᾶς ἐλάμπρυναν.

Ἡ ἐπίδοσις αὐτῇ, ἡ ἐρασιτεχνικὴ, πρὸς τὴν θάλασσαν, δὲ ἦτο ἡ ἀπόστολις φόρου ἐνθουσιασμοῦ, τῆς ὁποίας καθένας μας ἀφείλει εἰς τὴν μνήμην τῶν ἡρωικῶν θαλασσιῶν μας, οἵτινες ἔγραψαν τὸ δυνάμει τῶν μετὰ χρυσὰ γράμματα εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν λαῶν.

Τὴν προσπάθειαν αὐτὴν τῆς γενικῆς ἐξομύσεως πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ τὸν προαναφερθέντων πρὸ τοῦ 1929 ἡ «Ἑλληνικὴ Θαλάσσιος» (Εὐκωσις), ὅπου τὴν αἰγίδα τῆς ὁποίας ἀνταποκρίθησαν διάφοροι ναυτικοὶ καὶ ἱστορικοὶ ἀνδρες. Σκοπὸς δηλαδὴ αὐτῆς εἶνε ἡ προπαγάνδα ὑπὲρ τοῦ ναυτικοῦ μας γενικῶς, ἡ διάδοσις τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν θάλασσαν, κατὰ τὸν ἑκτελεστικὸν παρῶνται ὁργανώσεις εἰς τὰ κυριώτερα ναυτικά κέντρα.

Βεβαίως, ὁ ναυτικὸς ἀθλητισμὸς δὲν εἶνε προσεχὲς εἰς ὅλον τὸν ναυτικὸν πληθυσμόν, ὅπως εἶνε ἐκ κλασσικῶν ἀθλητισμῶν καὶ τῶν ποδοσφαίρων. Διὰ νὰ ὁργανωθῇ ναυτικὸ καὶ ἱστορικοὶ ἀνδρες, ἀπαιτοῦνται τεράστια ἐξόδα, γιὰ νὰ ὑπάρξουν ἐκ παραλλήλων καὶ τὰ ἀνάλογα ἐξόδα.

Ἡ Ἑθνικὴ Κυβέρνησις, τῆς ὁποίας ἡ δραστηριότης στρέφεται πρὸς κάθε ἐκδήλωσιν τῆς ἑλληνικῆς ζωῆς καὶ παρέρχεται κατὰ τὸν ἀγῶνα τῆς θείας καὶ ὁμοῦς μὲς, δὲν δὲ ἀντέστη καὶ εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτό.

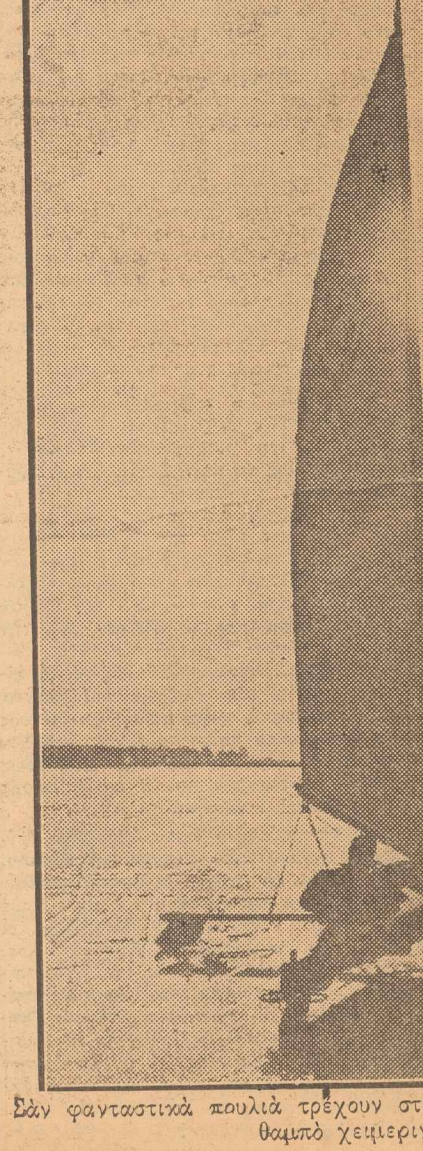
λαμβάνουν μέρος 10 ἑξῆς 20' σκάφη, ἐκ τῶν μεγαλύτερων, καὶ ἐξελίσσονται εἰς τὸν χειρισμὸν τῶν ἱστιῶν, τὰς ἀλλεπαλλήλους μεταβολὰς τῶν ἀνέμων, εἰς τὴν ναυτικὴν τέχνην ἐν γένει, περὶ τοὺς 300 ἐρασιτέχναις ναυτικοί.

Ὁργανώσεις ἱστορικοῦ ἀγῶνος, εἰς τοὺς ὁποίους λαμβάνουν μέρος τὰ γιῶν τῶν «Ν.Ο.Ε.» καὶ ἄλλων ὁμίλων, ἀνεκέρητως μενέουσ καὶ ἱστορικοί. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἐφαρμόζεται τὸ «ἀντικίνη», δηλαδὴ ἀναλόγως τοῦ μεγέθους καὶ τῆς ἱστορίας, τὴν θοῆσαν φέρει ἑκάστον σκάφος, γκαζιέται εἰς αὐτὸ καὶ ἀνάλογος χρόνος, ὥστε νὰ μὴ μειονεκτῇ ἑνὶ ἐτέρῳ μεγάλτερον καὶ μεγαλύτερον ἱστοφορίαν φέρωντος.

Τουριστικὰ ταξίδια: Ἡ ἐκτελεσις τουριστικῶν ταξιδίων, περιλαμβάνεται εἰς τὸ κατευθυντήριον πρόγραμμα τοῦ «Ν.Ο.Ε.» Περὶ τὰ 25 μεγάλα θαλαμηγὰ περιέρχονται τὰ ἑλληνικὰ νησιά, διὰ νὰ προπαγανδίσουν ὑπὲρ τῶν φυσικῶν καλλόνων καὶ τῶν ἀρκασιῶν τῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν εἰς τὰ νησιά μας καὶ παραμένουν ἀγνωστοὶ ἀπὸ τὸν πᾶν κόσμον. Τελευταίος ὁ «Ν.Ο.Ε.» καθιερώσε καὶ τὴν κατασκευὴν γιῶν διεθνούς τύπου «κότερα». Ἡ κατασκευὴ τῶν σκαφῶν τούτων εἶνε ἡ αὐτὴ εἰς ὅλας τὰς χώρας, κατ' ὅσον διέπεται ὑπὸ τῶν αὐτῶν κανόνων, δηλαδὴ ὅλα τὰ κατασκευαζόμενα σκάφη ἔχουν τὸ αὐτὸ πῆκος, πλάτος, ὕψος, βάρος, τὴν αὐτὴν ἱστοφορίαν κλπ.

Διὰ τῶν σκαφῶν τούτων θὰ εἶνε δέναντὸν νὰ διαγωνισθῶν εἰς ἱστορικοῦς ἀγῶνας ὁργανωμένους ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐξῆς ἱστορικοῦ, χωρὶς νὰ εἶνε ὑπογεωμένοι ἡμετέρας.

— Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 20 ΣΕΛΙΔΑ

Εάν φανταστικὰ πούλια τρέχουν στὶς παγωμένες ἐκτάσεις κάτω ἀπ' ὁμοῦ χειμερινὸ ἥλιο...

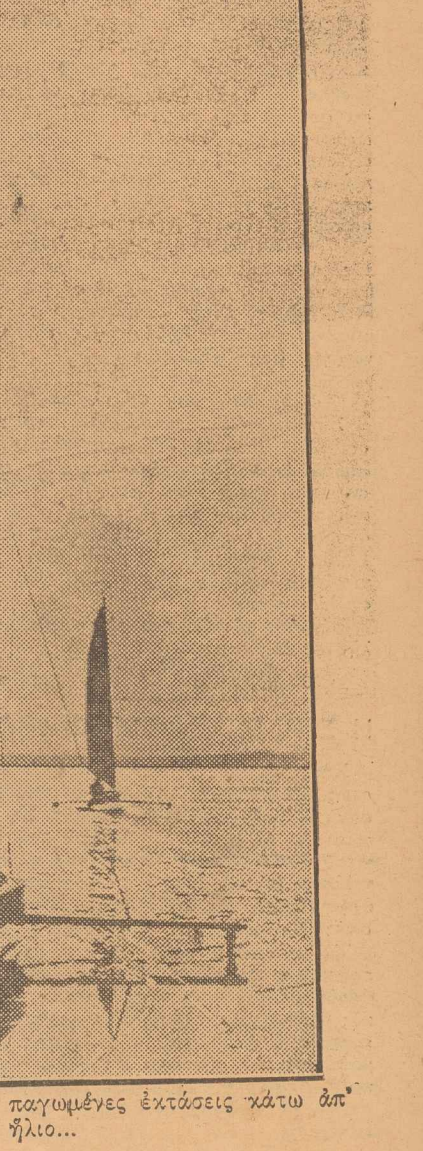
Εἰς τὴν ἀνατολὴν καὶ εἰς τὴν δύση, ἐκ τῶν ὁμοίων ἀνδρῶν, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ δύνανται τὰ γιῶν τῶν διαφόρων ὁμίλων ἔναντι καταβολῆς μικροῦ ἐνοικίου, νὰ φυλάσσονται καὶ νὰ ἐκτελοῦν τὰς διαφόρους μικροεπισκευὰς καὶ μεταρρυθμίσεις τῶν κατὰ πρῶτον λόγων τῶν ἐξαρτημάτων κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ μὴ καθίσταται ἀνεύθυνος ἡ ἀλλαγὴ αὐτῶν ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν μικρῶν κατεστῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ κόστος τῶν κατασκευαζομένων εἰς Ἑλλάδα γιῶν νὰ εἶνε μικρόν.

Παραλλήλως πρὸς τὴν προσπάθειαν τῆς Ἑλληνικῆς θαλάσσης ἱστορίας, ἱδρυσθῶν κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν περὶ τοὺς δέκα Ναυτικοὶ Ὀμίλοι, τῶν ὁποίων ὁ σκοπὸς, χωρὶς νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὰ πλαίσια τῆς Ε. Θ. Ε., προσανατολίζεται πρὸς τὴν αὐτὴν μεγάλην κατευθυντήριον γραμμὴν: τὴν ἀνάπτην πρὸς τὴν θάλασσαν.

Κυριώτερος ἐκ τῶν ὁμίλων αὐτῶν εἶνε ὁ «Ναυτικὸς Ὀμιλὸς Ἑλλάδος» (Ν.Ο.Ε.), ὁ ὁποῖος ἱδρῆθη τὸ 1934 καὶ ὁ ὁποῖος σήμερον ἀριθμεῖ περὶ τὰ 500 μέλη, διαθέτει δὲ 100 διαφόρων τύπων σκάφη, ἱπποδύματα, μικρὰ κότερα, κερκόβουρους, γιῶν τύπου Στάρ κλπ. κλπ.

Ὁ Ν.Ο.Ε. ἐφήρμοσε μέχρι τοῦδε τὰς κατὰ μεθόδους διὰ τῶν ὁποίων ἐπιδοκίμαται ὁ προσληπτικὸς τρόπος τῆς ναυτικῆς πηλοποιΐας εἰς τὸ νὰ ἐνστερνισθῇ τὴν ἰδέαν τῶν ἀνδρῶν πᾶσι ἀπορροῦν ἐκ τῆς θαλάσσης.

Ἐκτελεσις διδακτικῶν ταξιδίων ἀνὰ τὰς νήσους καὶ τὰς παραλίας πόλεις καὶ κομπούλεις. Εἰς τοὺς διδακτικοὺς αὐτοὺς πλοῦς, οἱ ὁποῖοι διαρκοῦν ἀρκέτας ἡμέρας, κοὺς, ἀλλὰ ἀπὸ ἐρασιτεχνικῆς πλεονεξίας.

Εάν φανταστικὰ πούλια τρέχουν στὶς παγωμένες ἐκτάσεις κάτω ἀπ' ὁμοῦ χειμερινὸ ἥλιο...

Η ΙΑΠΩΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

Η ΘΕΑ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

ΑΜΑΤΕΡΑΣΟΥ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ Κ. Ι. ΣΤΟΓΙΑΝΝΗ

Ὁ σημερινὸς πόλεμος στήν Ἀπὸ ἀνατολὴν καὶ εἰς τὴν δύση, ἐκ τῶν ὁμοίων ἀνδρῶν, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ δύνανται τὰ γιῶν τῶν διαφόρων ὁμίλων ἔναντι καταβολῆς μικροῦ ἐνοικίου, νὰ φυλάσσονται καὶ νὰ ἐκτελοῦν τὰς διαφόρους μικροεπισκευὰς καὶ μεταρρυθμίσεις τῶν κατὰ πρῶτον λόγων τῶν ἐξαρτημάτων κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ μὴ καθίσταται ἀνεύθυνος ἡ ἀλλαγὴ αὐτῶν ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν μικρῶν κατεστῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ κόστος τῶν κατασκευαζομένων εἰς Ἑλλάδα γιῶν νὰ εἶνε μικρόν.

Ἡ μυθολογία ἐνὸς λαοῦ δὲν διαμορφώνει, φυσικὰ, τὸν ἔθνικόν της χαρακτῆρα, ἀπ' τὸν ὅποτον ἐξέρχονται κατὰ πολὺ τὰ σημερινὰ γεγονότα. Ὁ ἔθνικος χαρακτῆρ διαπλάσσεται ἀπὸ ἄλλους παράγοντας, ἱστορικοὺς καὶ ἄλλους, μὴ μύθοι καὶ ἀπὸ παραδόσεις εἰς τὴν ἀνατολὴν καὶ εἰς τὴν δύση, ἐκ τῶν ὁμοίων ἀνδρῶν, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ δύνανται τὰ γιῶν τῶν διαφόρων ὁμίλων ἔναντι καταβολῆς μικροῦ ἐνοικίου, νὰ φυλάσσονται καὶ νὰ ἐκτελοῦν τὰς διαφόρους μικροεπισκευὰς καὶ μεταρρυθμίσεις τῶν κατὰ πρῶτον λόγων τῶν ἐξαρτημάτων κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ μὴ καθίσταται ἀνεύθυνος ἡ ἀλλαγὴ αὐτῶν ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν μικρῶν κατεστῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ κόστος τῶν κατασκευαζομένων εἰς Ἑλλάδα γιῶν νὰ εἶνε μικρόν.

Πρὸς τοῦτο ἀπαγορεύεται: Ἰδρυσθῶντες ἐκ τῶν ὁμοίων ἀνδρῶν, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ δύνανται τὰ γιῶν τῶν διαφόρων ὁμίλων ἔναντι καταβολῆς μικροῦ ἐνοικίου, νὰ φυλάσσονται καὶ νὰ ἐκτελοῦν τὰς διαφόρους μικροεπισκευὰς καὶ μεταρρυθμίσεις τῶν κατὰ πρῶτον λόγων τῶν ἐξαρτημάτων κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ μὴ καθίσταται ἀνεύθυνος ἡ ἀλλαγὴ αὐτῶν ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν μικρῶν κατεστῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ κόστος τῶν κατασκευαζομένων εἰς Ἑλλάδα γιῶν νὰ εἶνε μικρόν.

Παραλλήλως πρὸς τὴν προσπάθειαν τῆς Ἑλληνικῆς θαλάσσης ἱστορίας, ἱδρυσθῶν κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν περὶ τοὺς δέκα Ναυτικοὶ Ὀμίλοι, τῶν ὁποίων ὁ σκοπὸς, χωρὶς νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὰ πλαίσια τῆς Ε. Θ. Ε., προσανατολίζεται πρὸς τὴν αὐτὴν μεγάλην κατευθυντήριον γραμμὴν: τὴν ἀνάπτην πρὸς τὴν θάλασσαν.

Κυριώτερος ἐκ τῶν ὁμίλων αὐτῶν εἶνε ὁ «Ναυτικὸς Ὀμιλὸς Ἑλλάδος» (Ν.Ο.Ε.), ὁ ὁποῖος ἱδρῆθη τὸ 1934 καὶ ὁ ὁποῖος σήμερον ἀριθμεῖ περὶ τὰ 500 μέλη, διαθέτει δὲ 100 διαφόρων τύπων σκάφη, ἱπποδύματα, μικρὰ κότερα, κερκόβουρους, γιῶν τύπου Στάρ κλπ. κλπ.

Ὁ Ν.Ο.Ε. ἐφήρμοσε μέχρι τοῦδε τὰς κατὰ μεθόδους διὰ τῶν ὁποίων ἐπιδοκίμαται ὁ προσληπτικὸς τρόπος τῆς ναυτικῆς πηλοποιΐας εἰς τὸ νὰ ἐνστερνισθῇ τὴν ἰδέαν τῶν ἀνδρῶν πᾶσι ἀπορροῦν ἐκ τῆς θαλάσσης.

Ἐκτελεσις διδακτικῶν ταξιδίων ἀνὰ τὰς νήσους καὶ τὰς παραλίας πόλεις καὶ κομπούλεις. Εἰς τοὺς διδακτικοὺς αὐτοὺς πλοῦς, οἱ ὁποῖοι διαρκοῦν ἀρκέτας ἡμέρας, κοὺς, ἀλλὰ ἀπὸ ἐρασιτεχνικῆς πλεονεξίας.

Πάντως, ἀπὸ τὰ μέσα περίπου

Εἰς τὴν ἀνατολὴν καὶ εἰς τὴν δύση, ἐκ τῶν ὁμοίων ἀνδρῶν, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ δύνανται τὰ γιῶν τῶν διαφόρων ὁμίλων ἔναντι καταβολῆς μικροῦ ἐνοικίου, νὰ φυλάσσονται καὶ νὰ ἐκτελοῦν τὰς διαφόρους μικροεπισκευὰς καὶ μεταρρυθμίσεις τῶν κατὰ πρῶτον λόγων τῶν ἐξαρτημάτων κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ μὴ καθίσταται ἀνεύθυνος ἡ ἀλλαγὴ αὐτῶν ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν μικρῶν κατεστῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ κόστος τῶν κατασκευαζομένων εἰς Ἑλλάδα γιῶν νὰ εἶνε μικρόν.

ἐκεί... ἐκπλήξεις καὶ ἕνα πλῆθος διδάγματα. Ἀς περιορισθῶμεν ἐδῶ στίς ἐκπλήξεις. Ποίος θὰ τὸ πιστεῖ, αἰφνης, ὅτι ἡ ἱαπωνικὴ μυθολογία παρουσιάζει ἀρκέτας ὁμοιότητες μὲ τὴν ἀρκέτα ἑλληνική;

Ἡ ἱαπωνικὴ μυθολογία εἶνε περὶ τὴν ἀνατολὴν καὶ εἰς τὴν δύση, ἐκ τῶν ὁμοίων ἀνδρῶν, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ δύνανται τὰ γιῶν τῶν διαφόρων ὁμίλων ἔναντι καταβολῆς μικροῦ ἐνοικίου, νὰ φυλάσσονται καὶ νὰ ἐκτελοῦν τὰς διαφόρους μικροεπισκευὰς καὶ μεταρρυθμίσεις τῶν κατὰ πρῶτον λόγων τῶν ἐξαρτημάτων κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ μὴ καθίσταται ἀνεύθυνος ἡ ἀλλαγὴ αὐτῶν ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν μικρῶν κατεστῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ κόστος τῶν κατασκευαζομένων εἰς Ἑλλάδα γιῶν νὰ εἶνε μικρόν.

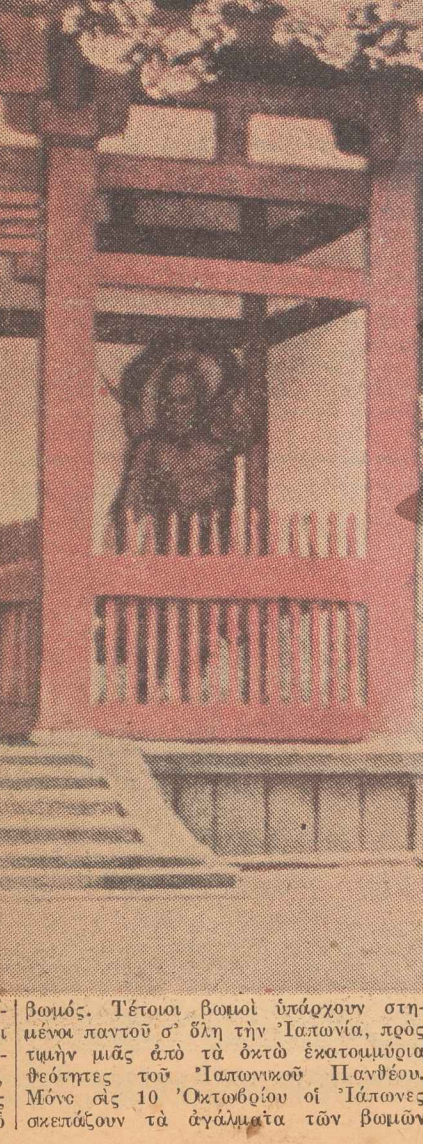
Παραλλήλως πρὸς τὴν προσπάθειαν τῆς Ἑλληνικῆς θαλάσσης ἱστορίας, ἱδρυσθῶν κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν περὶ τοὺς δέκα Ναυτικοὶ Ὀμίλοι, τῶν ὁποίων ὁ σκοπὸς, χωρὶς νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὰ πλαίσια τῆς Ε. Θ. Ε., προσανατολίζεται πρὸς τὴν αὐτὴν μεγάλην κατευθυντήριον γραμμὴν: τὴν ἀνάπτην πρὸς τὴν θάλασσαν.

Κυριώτερος ἐκ τῶν ὁμίλων αὐτῶν εἶνε ὁ «Ναυτικὸς Ὀμιλὸς Ἑλλάδος» (Ν.Ο.Ε.), ὁ ὁποῖος ἱδρῆθη τὸ 1934 καὶ ὁ ὁποῖος σήμερον ἀριθμεῖ περὶ τὰ 500 μέλη, διαθέτει δὲ 100 διαφόρων τύπων σκάφη, ἱπποδύματα, μικρὰ κότερα, κερκόβουρους, γιῶν τύπου Στάρ κλπ. κλπ.

Ὁ Ν.Ο.Ε. ἐφήρμοσε μέχρι τοῦδε τὰς κατὰ μεθόδους διὰ τῶν ὁποίων ἐπιδοκίμαται ὁ προσληπτικὸς τρόπος τῆς ναυτικῆς πηλοποιΐας εἰς τὸ νὰ ἐνστερνισθῇ τὴν ἰδέαν τῶν ἀνδρῶν πᾶσι ἀπορροῦν ἐκ τῆς θαλάσσης.

Ἐκτελεσις διδακτικῶν ταξιδίων ἀνὰ τὰς νήσους καὶ τὰς παραλίας πόλεις καὶ κομπούλεις. Εἰς τοὺς διδακτικοὺς αὐτοὺς πλοῦς, οἱ ὁποῖοι διαρκοῦν ἀρκέτας ἡμέρας, κοὺς, ἀλλὰ ἀπὸ ἐρασιτεχνικῆς πλεονεξίας.

Πάντως, ἀπὸ τὰ μέσα περίπου

Εἰς τὴν ἀνατολὴν καὶ εἰς τὴν δύση, ἐκ τῶν ὁμοίων ἀνδρῶν, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ δύνανται τὰ γιῶν τῶν διαφόρων ὁμίλων ἔναντι καταβολῆς μικροῦ ἐνοικίου, νὰ φυλάσσονται καὶ νὰ ἐκτελοῦν τὰς διαφόρους μικροεπισκευὰς καὶ μεταρρυθμίσεις τῶν κατὰ πρῶτον λόγων τῶν ἐξαρτημάτων κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ μὴ καθίσταται ἀνεύθυνος ἡ ἀλλαγὴ αὐτῶν ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν μικρῶν κατεστῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ κόστος τῶν κατασκευαζομένων εἰς Ἑλλάδα γιῶν νὰ εἶνε μικρόν.

νὰ γεωρεῖται εἰς τὴν δύση, ἐκ τῶν ὁμοίων ἀνδρῶν, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ δύνανται τὰ γιῶν τῶν διαφόρων ὁμίλων ἔναντι καταβολῆς μικροῦ ἐνοικίου, νὰ φυλάσσονται καὶ νὰ ἐκτελοῦν τὰς διαφόρους μικροεπισκευὰς καὶ μεταρρυθμίσεις τῶν κατὰ πρῶτον λόγων τῶν ἐξαρτημάτων κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ μὴ καθίσταται ἀνεύθυνος ἡ ἀλλαγὴ αὐτῶν ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν μικρῶν κατεστῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ κόστος τῶν κατασκευαζομένων εἰς Ἑλλάδα γιῶν νὰ εἶνε μικρόν.

Παραλλήλως πρὸς τὴν προσπάθειαν τῆς Ἑλληνικῆς θαλάσσης ἱστορίας, ἱδρυσθῶν κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν περὶ τοὺς δέκα Ναυτικοὶ Ὀμίλοι, τῶν ὁποίων ὁ σκοπὸς, χωρὶς νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὰ πλαίσια τῆς Ε. Θ. Ε., προσανατολίζεται πρὸς τὴν αὐτὴν μεγάλην κατευθυντήριον γραμμὴν: τὴν ἀνάπτην πρὸς τὴν θάλασσαν.

Κυριώτερος ἐκ τῶν ὁμίλων αὐτῶν εἶνε ὁ «Ναυτικὸς Ὀμιλὸς Ἑλλάδος» (Ν.Ο.Ε.), ὁ ὁποῖος ἱδρῆθη τὸ 1934 καὶ ὁ ὁποῖος σήμερον ἀριθμεῖ περὶ τὰ 500 μέλη, διαθέτει δὲ 100 διαφόρων τύπων σκάφη, ἱπποδύματα, μικρὰ κότερα, κερκόβουρους, γιῶν τύπου Στάρ κλπ. κλπ.

Ὁ Ν.Ο.Ε. ἐφήρμοσε μέχρι τοῦδε τὰς κατὰ μεθόδους διὰ τῶν ὁποίων ἐπιδοκίμαται ὁ προσληπτικὸς τρόπος τῆς ναυτικῆς πηλοποιΐας εἰς τὸ νὰ ἐνστερνισθῇ τὴν ἰδέαν τῶν ἀνδρῶν πᾶσι ἀπορροῦν ἐκ τῆς θαλάσσης.

Ἐκτελεσις διδακτικῶν ταξιδίων ἀνὰ τὰς νήσους καὶ τὰς παραλίας πόλεις καὶ κομπούλεις. Εἰς τοὺς διδακτικοὺς αὐτοὺς πλοῦς, οἱ ὁποῖοι διαρκοῦν ἀρκέτας ἡμέρας, κοὺς, ἀλλὰ ἀπὸ ἐρασιτεχνικῆς πλεονεξίας.

Πάντως, ἀπὸ τὰ μέσα περίπου

Εἰς τὴν ἀνατολὴν καὶ εἰς τὴν δύση, ἐκ τῶν ὁμοίων ἀνδρῶν, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ δύν

ΤΟ ΜΑΤΩΜΕΝΟ ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΟΝ

ΕΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ, ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΥΠΟ ΝΟΕΛ ΒΙΝΔΡΥ

Τα προηγούμενα.

«Ο Ταλμίν, ένας άσπετος νέος ελς το Παρίσι, ο οποίος είχε κατασταλάσει την πατρική του ελπίδα, έπεσε στα χέρια ενός τουαλιέρου, του Λερεντά, ο οποίος τον είχε δανείσει πολλά χρήματα. Μολοντα δέν μείνα στον Ταλμίν, αλλά ένας παλιός ημερομίσθιος πάρος, αργαίνα κάποιον θρόνον στο σπίτι του Λερεντά και του ζήτη ένα έκτακτο μίσθιο φράγμα επί υποθήκη. Ο τουαλιέρου, άναγκα, υποχρεώθηκε να δέν ένα διαβόητο χρομάτι, λέγον δέ ελς τον Ταλμίν, ότι δένεται να βρη έ-ξω γιά κάποια ιδιαίτη του. Πράγματι σέ λίγο ένας ύποπτος έρχεται ν' αναγγείλ στον κλέφτη, ότι τό άυτόκίνητό του είνε έτοιμο. Ο Λερεντά πρόκειται να τό οδηγή μόνος, και προσεγγίζεται στον Ταλμίν να τον πάη μέχρι τό σπίτι του, άπό τό οποίο σκοπεύοντα από κείνο τό δρόμο. Ο Ταλμίν βέβαια, τό ίδιο βράδυ, στις δέκα ή ώρα, σ' ένα στενό δρόμο του Νεγρύ, ο άυτόκίνητος Λερεντά βλέπει ένα άυτόκίνητο που δένάβηκε με τό φανάρι κανονικά άνομα. Ηθέλησε να τον πάη τό στιγμή, αλλά όταν έλθοντα έπείληνε στη θέα τού άλλου δολοφονημένου τον οδηγό, με μιά μαχαίρα κατόπιν ά-φης. Ήταν ο Λερεντά, ο οποίος, όπως άπέδειξε η Ιατροδικαστική Έξέταση, είχε δολοφονήση λίγη ώρα μετά την έ-ξοδό του με τον Ταλμίν.

Ο άσπετος Κουαρτέ ανέλαβε την έξαμνησί του εγκλήματος, ή συνέχεια

— ή συνέχεια

— Πολύ άσπασ, έπρε να άνακρι-τής.

Τό μόνον άδικομνημόνιο πρά-γμα, παρετήρησε ο άστυνομικός Κουαρτέ, είναι τό ότι τό θυμό, ό-πως φαίνεται, δέν θέλησε να χρη-σιμολογήσει τό περιστοφό του.

— Πόσ τό μαντεύετε;

— Ή τούτη, στην οποία ήταν τό περιστοφό, πειν κοιμωμένη.

— Καί συμπεριναίτε;

— Ότι τό θυμά έβρήκε άπορ-στομάσιο μπροστά στον έγκλη-ματία, ότι δέν δουποτούσε. Δέν θα άφηνε έτσι, χωρίς να πάρη τό μέτρα του, έναν αλλήτη να τον πλησιάζει.

— Σ' αυτόν τον έρημο δρόμο είναι πρόγματι πολύ άπύσχο.

— Φαίνεται, λοιπόν, όπως συμ-βαίνει συχνά, ότι πρέπει πρώτα να ζήτησους τον δρόμο άνάμε-σας στους φίλους του Λερεντά.

— Έχετε θυμό, δά άναλάβετε την ένεμερίσας; — Μάλιστα, απάν-τισε, τό ένδιαφέρον, ελότε να μου τό πητε.

— Πολύ καλά.

Την ώρα που έφειχε ο άνακρι-τής ένεπιστεύθηκε στον δρομή-με ότι έσκότωσαν τον κύριο σου

μιά ώρα ύστερα από τό στιγμή, που ήρτε τό κρασί που τό έδωσαν, έπλάση μισή ώρα περίπου μετά την άνομή-σή του άπ' εδώ.

— Έπειτα ο άστυνομικός, μιλόν-τας ιδιαίτέρως με τον δρομή του Σαλλάν, τό ένεπιστεύθηκε:

— Μή την μεγάλη κίνησι των δρόμων κατά τό θροδύ, ο Λεριν-τά θα έβλεπε τουλάχιστον έκασ-της της ώρας, γιά να έφάση στο Νεγρύ, ίσκι καθός δέν μπορεί να προσδιορίση ή ώρα του θα-νάτου του, πιθανόν να τον έσκό-τωσαν μιλία έφθασε εκεί κάτω.

— Πιστόν... έπανάλασε λακ-ωνικά ο Σαλλάν.

— Καί, δέν τό λέγα κατόπτε θέασιώτης.

— Έπειτα ο Κουαρτέ κατήρτησε ένα κατάλογο όλων των γνωστών του θυμάτων. Ρώτησε τον ύπη-ρέτη:

— Ο κύριός σου έθγαίνε συχνά χωρίς τον σωφρό του;

— Σχεδόν κάθε μέρα. Ο θυρω-ρός έλεγαν ότι ο κύριός έθγαίνε ένα φοράς με γυναικάς. Έγώ όμως, ότι έπαιρκεται επί ώπιοθ-σεις. Ο κύριός είχε πολλές έ-πεμψεις καί μερικά πρόγρια-τα έπρεπε να είνε έμπιστευμέ-νος. Αλλά ο Κουαρτέ δέν μπόρεσε να έπιτύχη καμμία άλλη πληροφο-ρία γιά τίς μυστηριώδεις αυτές ύποθέσεις Λερεντά.

Βγαίνοντας, σήκωσε τό κεφάλι προς τον συνεργάτη του και έπρε:

— Διόλου ύποπτος. Όταν έ-νας άνορθος έχη πολλές έπιτε-ρήσεις, όπως έπρε ο ύπηρέτης, τό λην έίνε άσφα. Πολλοί τό χροστούν λατρά καί έξέρουν τίς κινήσεις καί τίς συνήθειές του.

— Μάλιστα, έπρε άπλοάστατα ο Σαλλάν.

Δέν μιλούσε ποτέ περισσώτερο. Αλλά αν ο Κουαρτέ κατέφρασε σ' αυτόν, δέν ήταν γιά να ζήτηση τη συμβουλή του. Απλά ήθελε ή σκ-μική του άστυνομική έπαρση πάν-τοτε μορφή έπίσημης άναφοράς καί φυσικά έπρεπε ν' άπευθύνεται σέ κάποιον.

Συνήθως, ο Σαλλάν ένέκρινε τη γνώμη του άνωτέρου του, με σύμφωνες φράσεις, γιάτί έννοια-μιά. Έν τούτοις δέν έδίσταζε καί να πη ή σκμή του αν αυτή τό-χαινε να είνε άντίθετη.

Ο Κουαρτέ ήταν εύχαριστή-μος με αυτή την ελλειψιστή. Έκτι-μώσε έπίσης στον Σαλλάν την ά-πρόκλητη ψυχραιμία του, που τό-χαινε τον μεγάλωτό έπαρση πάν-τοτε μορφή έπίσημης άναφοράς καί φυσικά έπρεπε ν' άπευθύνεται σέ κάποιον.

— Νά καί ποιά μάς κάνει να έ-ξοκαθίσουμε την ώρα που έπλη-θε ο θάνατος, έβήλωσε ο άστυνο-μικός. Ο κύριός σας, λοιπόν, ά-πέθανε κατά τίς έξη καί μισή σέ-φους με τό λεγόμενον ποί κορ-δοκαστό. Έκτός αν ήπτε έξανά λί-γο άργιότερα...

— Αυτό είναι άπύσχο! ο κύριός δέν είνε ποτέ περισσώτερο από ένα ποτήρι κρασί την ήμέρα, ο γίανσός του τό είχε άπαγορεύσει.

— Τότε, πρέπει να συμπεράνω-με ότι έσκότωσαν τον κύριο σου

— Μπροστά στη πόρτα μου (με είχε φέρει με τό άυτόκίνητό του) κατά τίς έξη καί μισή, Αλλά μπο-ρώ να μάθω γιά ποιά λόγο μου κάνατε αυτές τίς έρωτήσεις;

— Γιά τήν ώρα, άπάντησε ψυ-χρά ο άστυνομικός, τό καλύτερο είνε να κάνω έγώ μόνον έρωτή-σεις. Τι καί θέλετε, αυτό είνε τό έπαγγέλμά μου. Λοιπόν, έπιτρέ-ψατε στο σπίτι σας χθές τό βρά-δυ κατά τίς έξη καί μισή. Ξαναθή-γυ καί:

— Στίς έννέα.

— Πού έπληγατε;

— Στο θρόνο.

— Ή πρόη; — άπεπρήντα άφ'όνα, αν κρίνω από την ώρα που έζητήσατε:

— Στή μέση καρά τέταρτο.

— Ο θυρωρός μπορεί να μάς τό θέασιώσει;

— Ήσως.

— Θα ήθελα πόρα να μάθω τό-λόγο τίς έπισκέψεις σας στο σπίτι του Λερεντά.

— Αλλά, αυτό μπορεί να έ-ξη σημασία.

— Νά καί ποιά δέν είνε θυσά-ραστο, κύριε, αν σας παρουσια-σθή ανάγκη να άποδείξετε τί κά-νατε χθές τό νύκτα.

— Καί γιά ποιά λόγο θα μου άποδείξετε τέτοια άνάγκη;

— Δέν έξέρω ποτέ κανείς... Η άστυνομία είνε τόσο άδίκρητη! — Αλλά μπορούμε να μπει με μισή:

— Ή συνωμότη μας θα διαρκήση πο-λύ καί είνε καλύτερα να καθί-σουμε.

Ο Ταλμίν άνοιξε την πόρτα με-ιά διελθισήκης, παρεκάλισε τους δύο άστυνομικούς να καθήσουν καί κάθισε καί ο ίδιος.

— Μπορώ να μάθω, κύριε, τον σκοπό της έπισκέψας σας;

— Κάνομε άνακρίσεις σχετικές με τον κύριο Λερεντά, έπρε προσε-κτικώς ο Κουαρτέ.

— Άσπετος, έπρε άπλοάστατα ο Ταλμίν.

Καί μιλούσε ποτέ περισσώτερο. Αλλά αν ο Κουαρτέ κατέφρασε σ' αυτόν, δέν ήταν γιά να ζήτηση τη συμβουλή του. Απλά ήθελε ή σκ-μική του άστυνομική έπαρση πάν-τοτε μορφή έπίσημης άναφοράς καί φυσικά έπρεπε ν' άπευθύνεται σέ κάποιον.

Συνήθως, ο Σαλλάν ένέκρινε τη γνώμη του άνωτέρου του, με σύμφωνες φράσεις, γιάτί έννοια-μιά. Έν τούτοις δέν έδίσταζε καί να πη ή σκμή του αν αυτή τό-χαινε να είνε άντίθετη.

Ο Κουαρτέ ήταν εύχαριστή-μος με αυτή την ελλειψιστή. Έκτι-μώσε έπίσης στον Σαλλάν την ά-πρόκλητη ψυχραιμία του, που τό-χαινε τον μεγάλωτό έπαρση πάν-τοτε μορφή έπίσημης άναφοράς καί φυσικά έπρεπε ν' άπευθύνεται σέ κάποιον.

— Νά καί ποιά μάς κάνει να έ-ξοκαθίσουμε την ώρα που έπλη-θε ο θάνατος, έβήλωσε ο άστυνο-μικός. Ο κύριός σας, λοιπόν, ά-πέθανε κατά τίς έξη καί μισή σέ-φους με τό λεγόμενον ποί κορ-δοκαστό. Έκτός αν ήπτε έξανά λί-γο άργιότερα...

— Αυτό είναι άπύσχο! ο κύριός δέν είνε ποτέ περισσώτερο από ένα ποτήρι κρασί την ήμέρα, ο γίανσός του τό είχε άπαγορεύσει.

— Τότε, πρέπει να συμπεράνω-με ότι έσκότωσαν τον κύριο σου

— Μπροστά στη πόρτα μου (με είχε φέρει με τό άυτόκίνητό του) κατά τίς έξη καί μισή, Αλλά μπο-ρώ να μάθω γιά ποιά λόγο μου κάνατε αυτές τίς έρωτήσεις;

— Γιά τήν ώρα, άπάντησε ψυ-χρά ο άστυνομικός, τό καλύτερο είνε να κάνω έγώ μόνον έρωτή-σεις. Τι καί θέλετε, αυτό είνε τό έπαγγέλμά μου. Λοιπόν, έπιτρέ-ψατε στο σπίτι σας χθές τό βρά-δυ κατά τίς έξη καί μισή. Ξαναθή-γυ καί:

— Στίς έννέα.

— Πού έπληγατε;

— Στο θρόνο.

— Ή πρόη; — άπεπρήντα άφ'όνα, αν κρίνω από την ώρα που έζητήσατε:

— Στή μέση καρά τέταρτο.

— Ο θυρωρός μπορεί να μάς τό θέασιώσει;

— Ήσως.

— Θα ήθελα πόρα να μάθω τό-λόγο τίς έπισκέψεις σας στο σπίτι του Λερεντά.

— Αλλά, αυτό μπορεί να έ-ξη σημασία.

— Νά καί ποιά δέν είνε θυσά-ραστο, κύριε, αν σας παρουσια-σθή ανάγκη να άποδείξετε τί κά-νατε χθές τό νύκτα.

— Καί γιά ποιά λόγο θα μου άποδείξετε τέτοια άνάγκη;

— Δέν έξέρω ποτέ κανείς... Η άστυνομία είνε τόσο άδίκρητη! — Αλλά μπορούμε να μπει με μισή:

— Ή συνωμότη μας θα διαρκήση πο-λύ καί είνε καλύτερα να καθί-σουμε.

Ο Ταλμίν άνοιξε την πόρτα με-ιά διελθισήκης, παρεκάλισε τους δύο άστυνομικούς να καθήσουν καί κάθισε καί ο ίδιος.

— Μπορώ να μάθω, κύριε, τον σκοπό της έπισκέψας σας;

— Κάνομε άνακρίσεις σχετικές με τον κύριο Λερεντά, έπρε προσε-κτικώς ο Κουαρτέ.

— Άσπετος, έπρε άπλοάστατα ο Ταλμίν.

Καί μιλούσε ποτέ περισσώτερο. Αλλά αν ο Κουαρτέ κατέφρασε σ' αυτόν, δέν ήταν γιά να ζήτηση τη συμβουλή του. Απλά ήθελε ή σκ-μική του άστυνομική έπαρση πάν-τοτε μορφή έπίσημης άναφοράς καί φυσικά έπρεπε ν' άπευθύνεται σέ κάποιον.

Συνήθως, ο Σαλλάν ένέκρινε τη γνώμη του άνωτέρου του, με σύμφωνες φράσεις, γιάτί έννοια-μιά. Έν τούτοις δέν έδίσταζε καί να πη ή σκμή του αν αυτή τό-χαινε να είνε άντίθετη.

Ο Κουαρτέ ήταν εύχαριστή-μος με αυτή την ελλειψιστή. Έκτι-μώσε έπίσης στον Σαλλάν την ά-πρόκλητη ψυχραιμία του, που τό-χαινε τον μεγάλωτό έπαρση πάν-τοτε μορφή έπίσημης άναφοράς καί φυσικά έπρεπε ν' άπευθύνεται σέ κάποιον.

— Νά καί ποιά μάς κάνει να έ-ξοκαθίσουμε την ώρα που έπλη-θε ο θάνατος, έβήλωσε ο άστυνο-μικός. Ο κύριός σας, λοιπόν, ά-πέθανε κατά τίς έξη καί μισή σέ-φους με τό λεγόμενον ποί κορ-δοκαστό. Έκτός αν ήπτε έξανά λί-γο άργιότερα...

— Αυτό είναι άπύσχο! ο κύριός δέν είνε ποτέ περισσώτερο από ένα ποτήρι κρασί την ήμέρα, ο γίανσός του τό είχε άπαγορεύσει.

— Τότε, πρέπει να συμπεράνω-με ότι έσκότωσαν τον κύριο σου

— Μπροστά στη πόρτα μου (με είχε φέρει με τό άυτόκίνητό του) κατά τίς έξη καί μισή, Αλλά μπο-ρώ να μάθω γιά ποιά λόγο μου κάνατε αυτές τίς έρωτήσεις;

— Γιά τήν ώρα, άπάντησε ψυ-χρά ο άστυνομικός, τό καλύτερο είνε να κάνω έγώ μόνον έρωτή-σεις. Τι καί θέλετε, αυτό είνε τό έπαγγέλμά μου. Λοιπόν, έπιτρέ-ψατε στο σπίτι σας χθές τό βρά-δυ κατά τίς έξη καί μισή. Ξαναθή-γυ καί:

— Στίς έννέα.

— Πού έπληγατε;

— Στο θρόνο.

— Ή πρόη; — άπεπρήντα άφ'όνα, αν κρίνω από την ώρα που έζητήσατε:

— Στή μέση καρά τέταρτο.

— Ο θυρωρός μπορεί να μάς τό θέασιώσει;

— Ήσως.

— Θα ήθελα πόρα να μάθω τό-λόγο τίς έπισκέψεις σας στο σπίτι του Λερεντά.

— Αλλά, αυτό μπορεί να έ-ξη σημασία.

— Νά καί ποιά δέν είνε θυσά-ραστο, κύριε, αν σας παρουσια-σθή ανάγκη να άποδείξετε τί κά-νατε χθές τό νύκτα.

— Καί γιά ποιά λόγο θα μου άποδείξετε τέτοια άνάγκη;

— Δέν έξέρω ποτέ κανείς... Η άστυνομία είνε τόσο άδίκρητη! — Αλλά μπορούμε να μπει με μισή:

— Ή συνωμότη μας θα διαρκήση πο-λύ καί είνε καλύτερα να καθί-σουμε.

Ο Ταλμίν άνοιξε την πόρτα με-ιά διελθισήκης, παρεκάλισε τους δύο άστυνομικούς να καθήσουν καί κάθισε καί ο ίδιος.

— Μπορώ να μάθω, κύριε, τον σκοπό της έπισκέψας σας;

— Κάνομε άνακρίσεις σχετικές με τον κύριο Λερεντά, έπρε προσε-κτικώς ο Κουαρτέ.

— Άσπετος, έπρε άπλοάστατα ο Ταλμίν.

Καί μιλούσε ποτέ περισσώτερο. Αλλά αν ο Κουαρτέ κατέφρασε σ' αυτόν, δέν ήταν γιά να ζήτηση τη συμβουλή του. Απλά ήθελε ή σκ-μική του άστυνομική έπαρση πάν-τοτε μορφή έπίσημης άναφοράς καί φυσικά έπρεπε ν' άπευθύνεται σέ κάποιον.

Συνήθως, ο Σαλλάν ένέκρινε τη γνώμη του άνωτέρου του, με σύμφωνες φράσεις, γιάτί έννοια-μιά. Έν τούτοις δέν έδίσταζε καί να πη ή σκμή του αν αυτή τό-χαινε να είνε άντίθετη.

Ο Κουαρτέ ήταν εύχαριστή-μος με αυτή την ελλειψιστή. Έκτι-μώσε έπίσης στον Σαλλάν την ά-πρόκλητη ψυχραιμία του, που τό-χαινε τον μεγάλωτό έπαρση πάν-τοτε μορφή έπίσημης άναφοράς καί φυσικά έπρεπε ν' άπευθύνεται σέ κάποιον.

— Νά καί ποιά μάς κάνει να έ-ξοκαθίσουμε την ώρα που έπλη-θε ο θάνατος, έβήλωσε ο άστυνο-μικός. Ο κύριός σας, λοιπόν, ά-πέθανε κατά τίς έξη καί μισή σέ-φους με τό λεγόμενον ποί κορ-δοκαστό. Έκτός αν ήπτε έξανά λί-γο άργιότερα...

— Αυτό είναι άπύσχο! ο κύριός δέν είνε ποτέ περισσώτερο από ένα ποτήρι κρασί την ήμέρα, ο γίανσός του τό είχε άπαγορεύσει.

— Τότε, πρέπει να συμπεράνω-με ότι έσκότωσαν τον κύριο σου

— Μπροστά στη πόρτα μου (με είχε φέρει με τό άυτόκίνητό του) κατά τίς έξη καί μισή, Αλλά μπο-ρώ να μάθω γιά ποιά λόγο μου κάνατε αυτές τίς έρωτήσεις;

— Γιά τήν ώρα, άπάντησε ψυ-χρά ο άστυνομικός, τό καλύτερο είνε να κάνω έγώ μόνον έρωτή-σεις. Τι καί θέλετε, αυτό είνε τό έπαγγέλμά μου. Λοιπόν, έπιτρέ-ψατε στο σπίτι σας χθές τό βρά-δυ κατά τίς έξη καί μισή. Ξαναθή-γυ καί:

— Στίς έννέα.

— Πού έπληγατε;

— Στο θρόνο.

— Ή πρόη; — άπεπρήντα άφ'όνα, αν κρίνω από την ώρα που έζητήσατε:

— Στή μέση καρά τέταρτο.

— Ο θυρωρός μπορεί να μάς τό θέασιώσει;

— Ήσως.

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ, ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΙΣΤΟ-ΡΙΑΣ ΕΝ ΤΩ ΕΘΝΙΚΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ «ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΚΕΡΑΜΟΠΟΥΛΟΥ

δούλος τις, ο παιδαγωγός, ήγε τον μεταστροφών μου ελς την γραμμή της μάχης, άπομνημό-στα ελς τό σχολείον του διδα-σκάδου (διδασκαλείον) όπου έ-δίδασκε καί ο διδασκαλος τίς

— Ένοείται λοιπόν, ότι αυτοί δέν έγινάσκοντα μόνον τά γυμνάσια-τα, όσον καί οι παίδες ελς την πα-λαιστραν, αλλά καί άλλα, τά ό-ποια άπύοντα δυνάμεις φύσει έ-καστοτε άφροντα καί θα πείσω-μαι ελς τούς υπαρχόντας νόμους καί ελς όσους άλλους ήθελε νο-μοθετή, ο λαός έν άρμονία, προσέτι δέν θα έπιτρέψει να κατα-πατή καί τούς νόμους ή να μη-τασάται, αλλά άπο υπερσπίαση αυτού, ελτε μόνος, ελτε με-τά άλλων, θα σεβάσθω την θρησκείαν

— Έπείτα ο άστυνομικός, μιλόν-τας ιδιαίτέρως με τον δρομή του Σαλλάν, τό ένεπιστεύθηκε:

— Μή την μεγάλη κίνησι των δρόμων κατά τό θροδύ, ο Λεριν-τά θα έβλεπε τουλάχιστον έκασ-της της ώρας, γιά να έφάση στο Νεγρύ, ίσκι καθός δέν μπορεί να προσδιορίση ή ώρα του θα-νάτου του, πιθανόν να τον έσκό-τωσαν μιλία έφθασε εκεί κάτω.

— Πιστόν... έπανάλασε λακ-ωνικά ο Σαλλάν.

— Καί, δέν τό λέγα κατόπτε θέασιώτης.

— Έπειτα ο Κουαρτέ κατήρτησε ένα κατάλογο όλων των γνωστών του θυμάτων. Ρώτησε τον ύπη-ρέτη:

— Ο κύριός σου έθγαίνε συχνά χωρίς τον σωφρό του;

— Σχεδόν κάθε μέρα. Ο θυρω-ρός έλεγαν ότι ο κύριός έθγαίνε ένα φοράς με γυναικάς. Έγώ όμως, ότι έπαιρκεται επί ώπιοθ-σεις. Ο κύριός είχε πολλές έ-πεμψεις καί μερικά πρόγρια-τα έπρεπε να είνε έμπιστευμέ-νος. Αλλά ο Κουαρτέ δέν μπόρεσε να έπιτύχη καμμία άλλη πληροφο-ρία γιά τίς μυστηριώδεις αυτές ύποθέσεις Λερεντά.

Βγαίνοντας, σήκωσε τό κεφάλι προς τον συνεργάτη του και έπρε:

— Διόλου ύποπτος. Όταν έ-νας άνορθος έχη πολλές έπιτε-ρήσεις, όπως έπρε ο ύπηρέτης, τό λην έίνε άσφα. Πολλοί τό χροστούν λατρά καί έξέρουν τίς κινήσεις καί τίς συνήθειές του.

— Μάλιστα, έπρε άπλοάστατα ο Σαλλάν.

Δέν μιλούσε ποτέ περισσώτερο. Αλλά αν ο Κουαρτέ κατέφρασε σ' αυτόν, δέν ήταν γιά να ζήτηση τη συμβουλή του. Απλά ήθελε ή σκ-μική του άστυνομική έπαρση πάν-τοτε μορφή έπίσημης άναφοράς καί φυσικά έπρεπε ν' άπευθύνεται σέ κάποιον.

Συνήθως, ο Σαλλάν ένέκρινε τη γνώμη του άνωτέρου του, με σύμφωνες φράσεις, γιάτί έννοια-μιά. Έν τούτοις δέν έδίσταζε καί να πη ή σκμή του αν αυτή τό-χαινε να είνε άντίθετη.

Ο Κουαρτέ ήταν εύχαριστή-μος με αυτή την ελλειψιστή. Έκτι-μώσε έπίσης στον Σαλλάν την ά-πρόκλητη ψυχραιμία του, που τό-χαινε τον μεγάλωτό έπαρση πάν-τοτε μορφή έπίσημης άναφοράς καί φυσικά έπρεπε ν' άπευθύνεται σέ κάποιον.

— Νά καί ποιά μάς κάνει να έ-ξοκαθίσουμε την ώρα που έπλη-θε ο θάνατος, έβήλωσε ο άστυνο-μικός. Ο κύριός σας, λοιπόν, ά-πέθανε κατά τίς έξη καί μισή σέ-φους με τό λεγόμενον ποί κορ-δοκαστό. Έκτός αν ήπτε έξανά λί-γο άργιότερα...

— Αυτό είναι άπύσχο! ο κύριός δέν είνε ποτέ περισσώτερο από ένα ποτήρι κρασί την ήμέρα, ο γίανσός του τό είχε άπαγορεύσει.

— Τότε, πρέπει να συμπεράνω-με ότι έσκότωσαν τον κύριο σου

— Μπροστά στη πόρτα μου (με είχε φέρει με τό άυτόκίνητό του) κατά τίς έξη καί μισή, Αλλά μπο-ρώ να μάθω γιά ποιά λόγο μου κάνατε αυτές τίς έρωτήσεις;

— Γιά τήν ώρα, άπάντησε ψυ-χρά ο άστυνομικός, τό καλύτερο είνε να κάνω έγώ μόνον έρωτή-σεις. Τι καί θέλετε, αυτό είνε τό έπαγγέλμά μου. Λοιπόν, έπιτρέ-ψατε στο σπίτι σας χθές τό βρά-δυ κατά τίς έξη καί μισή. Ξαναθή-γυ καί:

— Στίς έννέα.

— Πού έπληγατε;

— Στο θρόνο.

— Ή πρόη; — άπεπρήντα άφ'όνα, αν κρίνω από την ώρα που έζητήσατε:

— Στή μέση καρά τέταρτο.

— Ο θυρωρός μπορεί να μάς τό θέασιώσει;

— Ήσως.

— Θα ήθελα

ΕΡΗΜΟΣ ΣΤΟΥΣ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΑΝΕΜΟΥΣ

ΓΡΑΦΕΤΑΙ ΕΙΔΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ „ΝΕΟΛΑΙΑΝ” ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ κ. Γ. ΑΣΠΡΕΑ

— Τα προηγούμενα —

Ο Σταύρος ο Άρμυρής, ήτανε ένας έφημος και πεντάφρανο παιδί, άφημα στους τέσσερις ανέμους, καθώς λέγανε από γρηό του. Κοιτά στον καπνιστή του «Αλ - Νικόλα, δούλενε αλάτρη για ένα κομμάτι ξερό ψωμί. Με η γρηό του νοσταλγούσε μεγάλα πετάσματα, θάλασσες μακρινές, ταξίδια σε φουρτινιαμένα πλάγια, λένετο άγρια. Στην έκκληση, στις όρες της σκληρής του, μοναχιά του άσπυρό ληπ, ήτανε οι στέφες θαυμασίες και να κλαίονταν τ' άσπυρα άφαιράματα τόν ναυτικού στον πρσάτι τους άγιο. Κίτταζε — και το μυαλό του άλαργινα ταξίδευε... «Ω, που μιά μέρα, άποφασίζει το μεγάλο θημα: πέφτει στο θάλασσο για να κλαίονταν την παύση ενός καραβιού που περνούσε. Ο βασιλιάς τον άναγοιέται και τόν τραβάνε στην κοιλότητα. Ο καπετάνιος του καραβιού, ο Κωνσταντίνος ο Μπαλαουρόδης, ένας σωτός θαλασσοδύτης, θέλει να τον άποδοήσει στην έφη, και ο Σταύρος πέφτει στο γόνατό του και κλαίει να τόν κρατήσει στη δουλειά του.

— Η συνέχεια —

Ο καπετάν Κωνσταντίνος ο Μπαλαουρόδης ήτανε σκληρός καπετάνιος με καλόκαρδο άνθρωπο. Τίρασε και ξανατράβαζε το παιδί που μόνονά του τώδερε ο πελαγογιός άερας και φάνηκε σαν να σκέφτηκε λιγανά. — Ξέρεις από καράβια, μωρέ; τώ ρώτησε. — Πώς δεν ξέρω, άπάντησε το παιδί τολμηρά. — Πόσες φορές μπαρκάρισε; — Ο μικρός χωρίς διαταγή του άπάντησε άρνητικά. — Πρώτη φορά υπαρκάρω στη ζωή μου.

Οι ναυτες που ήτανε μαζεμένοι γύρω σάσανε στα γέλια. — Πώς ξέρεις, μωρέ, από καράβια, από ρώτησε ο καπετάνιος άφωδ δέ μπαρκάρισε άλλη φορά; — Χρόνια τά βλέπω τώρα ν' άρμενίζουμε, καπετάνιε, και στο άριβό τους και στο άρδω τους και τά λαχταράει η ψυχή μου. — Τίμασε, μωρέ, τά καράβια βλέποντας τά από μακρά; — Θά τά μάθω στη δουλειά σου, καπετάνιε, τού είπε το παιδί με πεποίθηση.

Και τού πρόσθεσε άμέσως με πεποίθηση και με θαυμασμό: — Στη δουλειά ενός τριανού καπετάνιου σαν έλόνου σου θά μάθω ότι δεν ξέρω. Δέ θέλω τίποτα άλλο από λιγοστό ψωμί και πολλή δουλειά.

Μίλαγε με θάρρος και πεποίθηση κι' άκούα περισσότερο με πίστι, την πίστι εκείνη που δίνει δύναμη στα παιδιά και στα κορίτσια που νοιάζονταν μέσα τους κάποια όρημ στον άγώνα της ζωής, σαν την όρημ που δίνει ο άγέρας τού πελάγου στα πανιά τού καραβιού που ξαυλιούνται στις άνοιχτές θάλασσες και σκίζονται τά κύματα στα πλατείαι νερά.

Είπε η ίδια δύναμη που φωλιάζει στις ανθρώπινες ψυχές και ποδε είναι την άγαστη στη δουλειά και τού θάρρος στον άγώνα και στην πάλη για την κατάκτηση της ζωής.

— Βρέ, τού είπε ο καπετάνιος, θά σε βασιτέω στο καράβι, κι' άν δέ μου κλάνη, θά σε πετάξω στα νερά.

Νά με πετάξες, καπετάνιε μου, τού είπε με την ίδια πίστι το παιδί. — Έτσι ο τολμηρός και ριψοκίνδυνος μικρός, τού πεντάφρανο κι' έφημο στους τέσσερις ανέμους, βρήκε τη δουλειά που ήθελε, τη δουλειά που ποδοσε και λαχτα

ρούσε η ψυχή του, να βρεθεί δηλαδή στην τούρμα ενός καραβιού που θά άνοιγότανε για τις μεγάλες σκάλες τού Λεβάντε, τού Πουνέντε, της Τραμουντάνας για της Όστρίας.

Τό πήρανε οι ναυτες, τού ντύσανε όπως-πως, τού παράλασε έπειτα ο μόνεγρας και τού ρώτηζε άπ πεινιά.

— Από τά προφές τού γιούα, τού άπάντησε ο μικρός, ένα ξεροκόμματο ήτανε, κόρ μάναρε, τού ψωμί και τού προσφάγι μου.

Τώδερε ένα παστόμαρο, μιά κομμάτια ψωμί κι' άφωδ ο μικρός την τήλωσε και κατέβασε και μισή κανάτα νερό, σάλταρισε στην κουβέρτα και γεμάτος κερφί τήρωσε και θαύμαζε την άπείραντη κουβέρτα, καθώς τού φαινότανε τού κατάρτωμα τού καραβιού, τά άσπια κατάρτια, τίς άντέρες, τά σκονιά, τίς άνεμόσκαλες, τά παρουνέτα και τ' άλλα ξάρτια τού γολετομύστικου που είχε άπεράσει τώρα τόν κάδο, έπαυσε τόν άγέρα πλάγι και έσκίξε γοργά την κυματούσα θάλασσα.

— Άεφνα πήρε τού μάτι του ψηλά στο πλάτω άρμπουρο τού βασιλιάς τής κόφας.

— Σπρώχθηκε με τού κεφάλι ψηλά, τόν τήρασε και τόν ξανατράβασε.

— Έκείνες τίς στιγμές δεν ένοιωσαν τόν καπετάνιο που είχε σταθή πίσω του παρά από τη φωνή του τούβάλε.

— Τί χαζεύεις, ρε μαυροπόντικα; τού φώναζε ο καπετάνιος.

Τό παιδί ξαναόστησε μιά δεν ταραχίσε, ούτε φοβήθηκε.

— Καπετάνιε, τούπε, μου δίνεις

τήν άδεια ν' άνεθώ κι' έγώ στο δίχτυ τής κόφας;

— Άν μπορείς, τού είπε κείνος, σάλταρισε.

— Άλλο που δεν ήθελε και ο δουκαρός ο Σταύρος ο Άρμυρής.

— Άρπασε την άνεμόσκαλα και ψιλόλινος, νερός και έμπόλιος καθώς ήτανε, βρέθηκε πάνω στην κόφρα γρήγορα-γρήγορα.

— Κατέβα και ξανα ανέβα, βρέ, τού διάταζε ο καπετάνιος, ίσως για να δής τη δύναμή του.

Τό παιδί άντι να κατεβή από την άνεμόσκαλα, άρπασε μιά γούμια πλάγι με κόμπους, κατέβηκε γρήγορα, ξανα ανέθηκε πάλι από την άνεμόσκαλα και ξανακατέβηκε από τού κομποσκίν.

— Τρείς-τέσσερις ναυτες μαζευνήκανε γύρω στον καπετάνιο.

— Μπαρε, ρε, ν' άνεθες στο τουρκέτο και στον τρίγκο; τόν ρώτησε ο καπετάνιος.

Τό τουρκέτο και ο τρίγκος εινε τά δυο ψηλότερα πανιά τού πρώταίου ίετου τού καραβιού, τού πλάτω άρμπουρου, καθώς τού λέγανε και τότε και τού λένε και σήμερα οι καπετανέοι στα καράβια.

— Ο Σταύρος ο Άρμυρής έφριξε μιά ματιά, τήρασε τού πρώτο πανί τού τουρκέτο, έπειτα τήρασε τού δεύτερο, τόν τρίγκο.

— Τά μάτια του τού μαύρα κι' άστροφατέρα φαινότανε άν να ζυγισαν τού ύψος, τά σκονιά και την άνεμόσκαλα.

— Μπορώ, άπάντησε στον πλοίαρχο με πεποίθηση.

— Άρπάξου και σάλταρε, τού είπε κείνους διατακτικός.

— Και ένώ οι άλλοι ναυτες τού τηράσανε με κάποια έκπληξη και συγκίνηση, ο καπετάνιος τούπε

κάτι λόγια που ο μικρός Άρμυρής τάκουσε με μεγάλη προσοχή και τού άποτυπώθηκαν στην ψυχή του τόσο βαθιά που ποτέ του δεν τά ξεχάσε.

— Άκού, ρε πόντικα όποιος δεν κινυνένη τη ζωή του κι' εινε άφοδος στον κίνυντο, δέ πάει ποτέ ούτε μπροστά ούτε όπάνω.

Τό παιδί άκουσε τά λόγια «κείνα, κοντοστάθηκε λιγάκι σαν να τένιωνσε βαθιά στην ψυχή του.

— Επειτα άναστήκωσε τά μανίκια από κάτω ποικαίμω που τούκαγε μιά γούμια πλάγι με κόμπους, κατέβηκε γρήγορα, ξανα ανέθηκε πάλι από την άνεμόσκαλα και ξανακατέβηκε από τού κομποσκίν.

— Έκεί κάτ, κουνέντισσε με τού βασιλιά και έπειτα άγκάλιασε τού άρμπουρο που από την κόφρα κι' άπάνω ήτανε λιγνότερο, τώσφιζε γερά τού σκέλια και στα μπράτσα του και λίγο-λίγο σκαρφάλωσε ίσως τού πόμολο.

— Έκεί βασιτήγικε γερά με τά γόνατα και τού άριστέρο τού χερι και άνεμίζοντας τού δειό του έβγαλε γαρούμενες φωνές.

— Για σου, καπετάν Κωσταντίνε, τή Μπαλαουρόδη, γειά σου, μεγάλε καπετάνιε... Πολλά τά έτι σου, καπετάν Κωσταντίνε.

— Και ο καπετάνιος κι' οι άλλοι ναυτες σάσανε στα γέλια.

— Επειτα που κατέβηκε κάτω, ο καπετάνιος ρώτησε τόνιοια τού και τούπε με σοβαρότητα πως τόν παίρνει μούτσο και πως τόν γράφει στην τούρμα τού καραβιού.

Τό γολετομύστικο τού λέγανε «Ξειφόν, άλλα στη μάσκα του τούγαγε βάλετε άλλο όνομα που τανε γραμμένο και από τής δυο

πλανέες τής μάσκας πάνω από τά μάτια που πέρανε η καθένα τής θάλασσας, τού ύψος τού μόνον τρέσου, που ήτανε η ουνόρα του, που τήν έλεγαν και γοργόνα.

— Έκεί γραφότανε «Αχαιλάας».

— Όλα τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τά καράβια τού καιρού έκείνου τά ρωμεία τά βασιτέζανε οι καπετανέοι με όνοματα από την παλιά ιστορία τής φυλής μας.

— Τα προηγούμενα —

Η άνογιένια Χάμλτον που κατοική στη Ρωσία της Άφρικής, έχω κτίμα στα νότια της χώρας όπου οημειώθηκαν άναυτελόμενες πρσβάσεις. Ο κ. Χάμλτον άποστήνεται ότι ά δεικνύνται τού κτίματος Στάνι εινε άνακαταμένος σ' αυτές τίς ληστείες και στήλνα τού γρά του τόν Τζάκ μιά άν άφω τόν Σάμ και να ξετάση από κοντά τί συμβαίνει. Οι δυο νέα φρανιά, δεν θ' άνακαταίνον την ταυτότητά τους. Την παραμονή ης άναγρησέως τους ά δυο φίλοι συναντάν στο όρημο τρείς κακοντιμένους άνθρώπους που παρκαλόν έπιδεκτικά έπιστάδιο. Ο λόγος άνω εινε άγνωστος. Οι νέα άνακαταίνοντες, τού άφω τόν Τζάκ μιά άν άφω τόν Σάμ και να ξετάση από κοντά τί συμβαίνει. Οι δυο νέα φρανιά, δεν θ' άνακαταίνον την ταυτότητά τους. Την παραμονή ης άναγρησέως τους ά δυο φίλοι συναντάν στο όρημο τρείς κακοντιμένους άνθρώπους που παρκαλόν έπιδεκτικά έπιστάδιο. Ο λόγος άνω εινε άγνωστος. Οι νέα άνακαταίνοντες, τού άφω τόν Τζάκ μιά άν άφω τόν Σάμ και να ξετάση από κοντά τί συμβαίνει. Οι δυο νέα φρανιά, δεν θ' άνακαταίνον την ταυτότητά τους. Την παραμονή ης άναγρησέως τους ά δυο φίλοι συναντάν στο όρημο τρείς κακοντιμένους άνθρώπους που παρκαλόν έπιδεκτικά έπιστάδιο. Ο λόγος άνω εινε άγνωστος. Οι νέα άνακαταίνοντες, τού άφω τόν Τζάκ μιά άν άφω τόν Σάμ και να ξετάση από κοντά τί συμβαίνει. Οι δυο νέα φρανιά, δεν θ' άνακαταίνον την ταυτότητά τους. Την παραμονή ης άναγρησέως τους ά δυο φίλοι συναντάν στο όρημο τρείς κακοντιμένους άνθρώπους που παρκαλόν έπιδεκτικά έπιστάδιο. Ο λόγος άνω εινε άγνωστος. Οι νέα άνακαταίνοντες, τού άφω τόν Τζάκ μιά άν άφω τόν Σάμ και να ξετάση από κοντά τί συμβαίνει. Οι δυο νέα φρανιά, δεν θ' άνακαταίνον την ταυτότητά τους. Την παραμονή ης άναγρησέως τους ά δυο φίλοι συναντάν στο όρημο τρείς κακοντιμένους άνθρώπους που παρκαλόν έπιδεκτικά έπιστάδιο. Ο λόγος άνω εινε άγνωστος. Οι νέα άνακαταίνοντες, τού άφω τόν Τζάκ μιά άν άφω τόν Σάμ και να ξετάση από κοντά τί συμβαίνει. Οι δυο νέα φρανιά, δεν θ' άνακαταίνον την ταυτότητά τους. Την παραμονή ης άναγρησέως τους ά δυο φίλοι συναντάν στο όρημο τρείς κακοντιμένους άνθρώπους που παρκαλόν έπιδεκτικά έπιστάδιο. Ο λόγος άνω εινε άγνωστος. Οι νέα άνακαταίνοντες, τού άφω τόν Τζάκ μιά άν άφω τόν Σάμ και να ξετάση από κοντά τί συμβαίνει. Οι δυο νέα φρανιά, δεν θ' άνακαταίνον την ταυτότητά τους. Την παραμονή ης άναγρησέως τους ά δυο φίλοι συναντάν στο όρημο τρείς κακοντιμένους άνθρώπους που παρκαλόν έπιδεκτικά έπιστάδιο. Ο λόγος άνω εινε άγνωστος. Οι νέα άνακαταίνοντες, τού άφω τόν Τζάκ μιά άν άφω τόν Σάμ και να ξετάση από κοντά τί συμβαίνει. Οι δυο νέα φρανιά, δεν θ' άνακαταίνον την ταυτότητά τους. Την παραμονή ης άναγρησέως τους ά δυο φίλοι συναντάν στο όρημο τρείς κακοντιμένους άνθρώπους που παρκαλόν έπιδεκτικά έπιστάδιο. Ο λόγος άνω εινε άγνωστος. Οι νέα άνακαταίνοντες, τού άφω τόν Τζάκ μιά άν άφω τόν Σάμ και να ξετάση από κοντά τί συμβαίνει. Οι δυο νέα φρανιά, δεν θ' άνακαταίνον την ταυτότητά τους. Την παραμονή ης άναγρησέως τους ά δυο φίλοι συναντάν στο όρημο τρείς κακοντιμένους άνθρώπους που παρκαλόν έπιδεκτικά έπιστάδιο. Ο λόγος άνω εινε άγνωστος. Οι νέα άνακαταίνοντες, τού άφω τόν Τζάκ μιά άν άφω τόν Σάμ και να ξετάση από κοντά τί συμβαίνει. Οι δυο νέα φρανιά, δεν θ' άνακαταίνον την ταυτότητά τους. Την παραμονή ης άναγρησέως τους ά δυο φίλοι συναντάν στο όρημο τρείς κακοντιμένους άνθρώπους που παρκαλόν έπιδεκτικά έπιστάδιο. Ο λόγος άνω εινε άγνωστος. Οι νέα άνακαταίνοντες, τού άφω τόν Τζάκ μιά άν άφω τόν Σάμ και να ξετάση από κοντά τί συμβαίνει. Οι δυο νέα φρανιά, δεν θ' άνακαταίνον την ταυτότητά τους. Την παραμονή ης άναγρησέως τους ά δυο φίλοι συναντάν στο όρημο τρείς κακοντιμένους άνθρώπους που παρκαλόν έπιδεκτικά έπιστάδιο. Ο λόγος άνω εινε άγνωστος. Οι νέα άνακαταίνοντες, τού άφω τόν Τζάκ μιά άν άφω τόν Σάμ και να ξετάση από κοντά τί συμβαίνει. Οι δυο νέα φρανιά, δεν θ' άνακαταίνον την ταυτότητά τους. Την παραμονή ης άναγρησέως τους ά δυο φίλοι συναντάν στο όρημο τρείς κακοντιμένους άνθρώπους που παρκαλόν έπιδεκτικά έπιστάδιο. Ο λόγος άνω εινε άγνωστος. Οι νέα άνακαταίνοντες, τού άφω τόν Τζάκ μιά άν άφω τόν Σάμ και να ξετάση από κοντά τί συμβαίνει. Οι δυο νέα φρανιά, δεν θ' άνακαταίνον την ταυτότητά τους. Την παραμονή ης άναγρησέως τους ά δυο φίλοι συναντάν στο όρημο τρείς κακοντιμένους άνθρώπους που παρκαλόν έπιδεκτικά έπιστάδιο. Ο λόγος άνω εινε άγνωστος. Οι νέα άνακαταίνοντες, τού άφω τόν Τζάκ μιά άν άφω τόν Σάμ και να ξετάση από κοντά τί συμβαίνει. Οι δυο νέα φρανιά, δεν θ' άνακαταίνον την ταυτότητά τους. Την παραμονή ης άναγρησέως τους ά δυο φίλοι συναντάν στο όρημο τρείς κακοντιμένους άνθρώπους που παρκαλόν έπιδεκτικά έπιστάδιο. Ο λόγος άνω εινε άγνωστος. Οι νέα άνακαταίνοντες, τού άφω τόν Τζάκ μιά άν άφω τόν Σάμ και να ξετάση από κοντά τί συμβαίνει. Οι δυο νέα φρανιά, δεν θ' άνακαταίνον την ταυτότητά τους. Την παραμονή ης άναγρησέως τους ά δυο φίλοι συναντάν στο όρημο τρείς κακοντιμένους άνθρώπους που παρκαλόν έπιδεκτικά έπιστάδιο. Ο λόγος άνω εινε άγνωστος. Οι νέα άνακαταίνοντες, τού άφω τόν Τζάκ μιά άν άφω τόν Σάμ και να ξετάση από κοντά τί συμβαίνει. Οι δυο νέα φρανιά, δεν θ' άνακαταίνον την ταυτότητά τους. Την παραμονή ης άναγρησέως τους ά δυο φίλοι συναντάν στο όρημο τρείς κακοντιμένους άνθρώπους που παρκαλόν έπιδεκτικά έπιστάδιο. Ο λόγος άνω εινε άγνωστος. Οι νέα άνακαταίνοντες, τού άφω τόν Τζάκ μιά άν άφω τόν Σάμ και να ξετάση από κοντά τί συμβαίνει. Οι δυο νέα φρανιά, δεν θ' άνακαταίνον την ταυτότητά τους. Την παραμονή ης άναγρησέως τους ά δυο φίλοι συναντάν στο όρημο τρείς κακοντιμένους άνθρώπους που παρκαλόν έπιδεκτικά έπιστάδιο. Ο λόγος άνω εινε άγνωστος. Οι νέα άνακαταίνοντες, τού άφω τόν Τζάκ μιά άν άφω τόν Σάμ και να ξετάση από κοντά τί συμβαίνει. Οι δυο νέα φρανιά, δεν θ' άνακαταίνον την ταυτότητά τους. Την παραμονή ης άναγρησέως τους ά δυο φίλοι συναντάν στο όρημο τρείς κακοντιμένους άνθρώπους που παρκαλόν έπιδεκτικά έπιστάδιο. Ο λόγος άνω εινε άγνωστος. Οι νέα άνακαταίνοντες, τού άφω τόν Τζάκ μιά άν άφω τόν Σάμ και να ξετάση από κοντά τί συμβαίνει. Οι δυο νέα φρανιά, δεν θ' άνακαταίνον την ταυτότητά τους. Την παραμονή ης άναγρησέως τους ά δυο φίλοι συναντάν στο όρημο τρείς κακοντιμένους άνθρώπους που παρκαλόν έπιδεκτικά έπιστάδιο. Ο λόγος άνω εινε άγνωστος. Οι νέα άνακαταίνοντες, τού άφω τόν Τζάκ μιά άν άφω τόν Σάμ και να ξετάση από κοντά τί συμβαίνει. Οι δυο νέα φρανιά, δεν θ' άνακαταίνον την ταυτότητά τους. Την παραμονή ης άναγρησέως τους ά δυο φίλοι συναντάν στο όρημο τρείς κακοντιμένους άνθρώπους που παρκαλόν έπιδεκτικά έπιστάδιο. Ο λόγος άνω εινε άγνωστος. Οι νέα άνακαταίνοντες, τού άφω τόν Τζάκ μιά άν άφω τόν Σάμ και να ξετάση από κοντά τί συμβαίνει. Οι δυο νέα φρανιά, δεν θ' άνακαταίνον την ταυτότητά τους. Την παραμονή ης άναγρησέως τους ά δυο φίλοι συναντάν στο όρημο τρείς κακοντιμένους άνθρώπους που παρκαλόν έπιδεκτικά έπιστάδιο. Ο λόγος άνω εινε άγνωστος. Οι νέα άνακαταίνοντες, τού άφω τόν Τζάκ μιά άν άφω τόν Σάμ και να ξετάση από κοντά τί συμβαίνει. Οι δυο νέα φρανιά, δεν θ' άνακαταίνον την ταυτότητά τους. Την παραμονή ης άναγρησέως τους ά δυο φίλοι συναντάν στο όρημο τρείς κακοντιμένους άνθρώπους που παρκαλόν έπιδεκτικά έπιστάδιο. Ο λόγος άνω εινε άγνωστος. Οι νέα άνακαταίνοντες, τού άφω τόν Τζάκ μιά άν άφω τόν Σάμ και να ξετάση από κοντά τί συμβαίνει. Οι δυο νέα φρανιά, δεν θ' άνακαταίνον την ταυτότητά τους. Την παραμονή ης άναγρησέως τους ά δυο φίλοι συναντάν στο όρημο τρείς κακοντιμένους άνθρώπους που παρκαλόν έπιδεκτικά έπιστάδιο. Ο λόγος άνω εινε άγνωστος. Οι νέα άνακαταίνοντες, τού άφω τόν Τζάκ μιά άν άφω τόν Σάμ και να ξετάση από κοντά τί συμβαίνει. Οι δυο νέα φρανιά, δεν θ' άνακαταίνον την ταυτότητά τους. Την παραμονή ης άναγρησέως τους ά δυο φίλοι συναντάν στο όρημο τρείς κακοντιμένους άνθρώπους που παρκαλόν έπιδεκτικά έπιστάδιο. Ο λόγος άνω εινε άγνωστος. Οι νέα άνακαταίνοντες, τού άφω τόν Τζάκ μιά άν άφω τόν Σάμ και να ξετάση από κοντά τί συμβαίνει. Οι δυο νέα φρανιά, δεν θ' άνακαταίνον την ταυτότητά τους. Την παραμονή ης άναγρησέως τους ά δυο φίλοι συναντάν στο όρημο τρείς κακοντιμένους άνθρώπους

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΞΕΝΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΔΙΑ ΤΟΥ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΦΑΚΟΥ

Αριστερά: Από τους γαμούς της Α. Β. Γ. του Διαδόχου μετά της Α. Β. Γ. της Πριγκιπίσσης Φρειδερίκης. Η Διάδοχος του Έλληνικού Θρόνου έπαιφμεϊται ζωηρότατα υπό του έθνηγαϊκού λαού. Δεξιά: Ο Πρόεδρος της Πολωνικής Δημοκρατίας Μοσσίτσκι έδωσεν εις την έπαυλιν του μίαν δεξίωσιν διά τὸ Διπλωματικόν Σώμα, επί τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ Νέου Έτους. Εἰς τὴν εἰκόνα μας φαίνεται ὁ Πρόεδρος (ἐμπρὸς δεξιά) εὐχαριστῶν διὰ τὰς ἐπὶ τῷ Νέῳ Έτει εὐχάς. Ἀπέναντι τοῦ Προέδρου (δεύτερος ἐξ ἀριστερῶν) ὁ στρατάρχης Ρίντς-Σμίγκλυ.

Αριστερά: Από τον Ισπανικόν εμφύλιον πόλεμον. Ἐπὶ ἑνὸς αἰχμαλωτισθέντος στρατιώτου τῶν Ἐρυθρῶν ἀνευρέθη ἡ φωτογραφία αὕτη, ἡ ὁποία δείχνει μίαν ὁμάδα Ἐρυθρῶν, κρατοῦντων τὰς κεφαλὰς τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐκτελεσθέντων Ἐθνικῶν Ἰσπανῶν. Δεξιά: Εἰς τὸ Παρίσι ἠγοῦξεν ἡ περίφημος ἑτησία «ἀγορά ἀνταλλαγῆς», κατὰ τὴν ὁποίαν ζωγράφοι καὶ γλύπται ἀνταλλάσσον τὰς ἔργα τῶν με τροφίμα καὶ ἄλλα εἶδη ἀνάγκης. Εἰς τὴν εἰκόνα μας φαίνεται ἕνας ζωγράφος ἀνταλλάσσων τὸ ἔργον του με ἓνα βαρέλι κρασιού.

Αριστερά: Μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Νανκίν ὑπὸ τῶν Ἰαπῶνων, τὰ νικηφόρα τῶν στρατεύματά εισέρχονται εἰς τὴν πόλιν. Δεξιά: Αἱ διαρκεῖς ἐθνόστικαι ἐπιστολαὶ καὶ αἱ ἀπειλαὶ τῶν γκάγκστερς ἠνάγκασαν τὴν κόμισσαν Βαρβάραν Χάουγκνιτς-Ρέβεντλφ, τὸ γένος Χιούτον (ἀριστερά), νὰ εγκαταλείψῃ τὴν ἀμερικανικὴν ὑπηκότητά, νὰ γίνῃ Δανίς καὶ νὰ εγκατασταθῇ ὀριστικῶς εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἡ Βαρβάρα Χιούτον εἶναι ἡ κληρονόμος τοῦ ἐκατομμυριούχου Οὐόλφραθ καὶ μίᾳ ἀπὸ τὰς πλουσιωτέρας γυναῖκας τοῦ κόσμου. Ἡ εἰκὼν μας τὴν παρουσιάζει κατὰ μίαν ἐκδρομὴν με ἐλατήριον εἰς τὴν Ἑλβετίαν.